

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

tænkt på en sikring af driften af de på dette tidspunkt eksisterende tre private musik-konservatorier, nemlig Vestjysk Musikkonservatorium i Esbjerg, Det fynske Musikkonservatorium i Odense og Nordjysk Musikkonservatorium i Ålborg, men det kunne ikke ganske udelukkes, at der ville vise sig behov for og grundlag for godkendelse af andre eller flere konservatorier som støtteberettigede. For at folketinget således kunne få lejlighed til at konstatere behovet for musikkonservatorier efter et passende tidsrum, tilføjede man under lovens behandling i folketinget en bestemmelse om, at loven skulle revideres senest tre år efter dens vedtagelse.

Der har imidlertid ikke vist sig behov for oprettelse af yderligere konservatorier, og kun konservatorierne i Esbjerg, Odense og Ålborg har således modtaget ministeriets godkendelse som støtteberettigede musikkonservatorier.

Man bør måske i denne sammenhæng erindre sig, hvad et egentligt konservatorium er:

Det er en institution, der har til opgave at varetage den højere uddannelse i musik og bidrage til fremme af den almene musik-kultur i Danmark. Uddannelsen skal omfatte den forberedende undervisning inden for alle uddannelsesretninger samt den afsluttende uddannelse af musikpædagoger, orkestermusikere, korsangere og akkompagnatører.

Der vil således — under forudsætning af, at man fastholder dette grundlag for konservatoriernes arbejde — være en naturlig begrænsning i behovet og mulighederne for at oprette sådanne institutioner.

Det her fremsatte lovforslag er i princippet uforandret fra den gældende lov, og den ændrede ordlyd af loven har således alene den redaktionelle baggrund, at loven efter 3 års virke samler sig om de tre konservatorier, der også skulle støttes og blev støttet ved lovens første vedtagelse.

Den gældende støtteordning, hvorefter staten afholder $\frac{3}{4}$ af de enkelte konservatoriers driftsudgifter, medens vedkommende kommuner derudover sikrer driften gennem ydelsen af den resterende $\frac{1}{4}$ af driftsudgifterne, har vist sig at skabe betryggende forhold for konservatoriernes virk-

somhed, således at disse har stabiliseret sig og været i stadig vækst.

Det vil også efter min opfattelse være det rigtigste, at man indtil videre fortsætter med denne støtteordning. Der har i forbindelse med lovrevisjonen af nogle af de implicerede kommuner været udtrykt ønske om, at staten helt overtog driften af konservatorierne. Jeg mener at måtte sige, at tidspunktet for, at staten overtager det fulde økonomiske ansvar for konservatoriernes drift, ikke er inde. Musikkonservatorierne i Esbjerg, Odense og Ålborg har kun i tre år været drevet med faste offentlige subsidier, og man har endnu ikke i tilstrækkeligt omfang kunnet etablere den for et selvstændigt konservatorium nødvendige, kvalificerede, lokalt bosatte lærerstab i faste stillinger, et forhold, der dog formentlig i løbet af få år vil blive afhjulpet. Man agter bl. a. fra 1. september 1968 at oprette docentstillinger ved de tre konservatorier med samme indhold og aflønning som docentstillingerne ved statskonservatorierne.

Hertil kommer, at der med virkning fra 1. september 1966 er foretaget en gennemgribende nyordning af konservatorieuddannelsen ved samtlige landets konservatorier, og at denne nyordning først vil være fuldt gennemført i sommeren 1970.

Jeg finder således, at de anførte oplysninger om de tre musikkonservatoriernes øjeblikkelige forhold og forholdene de nærmeste år må bevirke, at den eksisterende støtteordning med lokal medvirken opretholdes. Jeg må måske tilføje, at den almindelige statsfinansielle situation ej heller frister til en forøgelse af statens udgifter.

På den således foreliggende baggrund mener jeg, at det er vel motiveret at fremsætte forslag til lov om statsstøtte til musikkonservatorierne i Esbjerg, Odense og Ålborg i den foreliggende form, idet der dog som foreslået optages en bestemmelse om, at loven optages til revision i folketingsåret 1970-71.

Jeg skal anbefale lovforslaget til tingets velvillige behandling.

Ministeren for Grønland (A. C. Normann): Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring af lov for Grønland om indførselsafgifter m. v. Som det fremgår af bemærkningerne til